

Minder risico door prefabricage

Vier betonleveranciers vragen bij het Ministerie van Economische Zaken aandacht voor de positieve bijdrage die prefabriceren op arbeidsomstandigheden heeft. Een goed voornemen, vindt Cor van den Berg, maar waarschijnlijk een eeuw te laat.

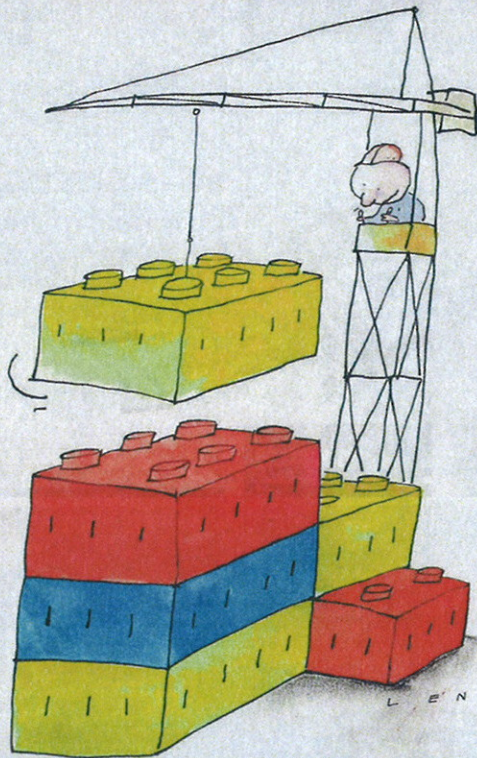
Gereven door een torenhoog ambitieniveau zou Gustaf Eiffel hier zeker oren naar hebben gehad toen hij in 1897 voor de World Expo in Parijs zijn Eiffeltoren ontwierp. Anno 2010 getuigt een foto van de bouw van het Nederlands paviljoen daarentegen van een ontbrekende belangstelling voor arbeidsomstandigheden bij het opdrachtgevende Ministerie van Economische Zaken. Het is een goed gebruik om een jaar met goede voornemens te beginnen. Een opvallende oproep hiertoe las ik in deze krant op 18 december. Vier betonfabrikanten stellen dat bouwvakkers bij het maken van funderingsbalken in de bouwput vaak blootgesteld worden aan slechte arbeidsomstandigheden. Onnodig, aldus deze prefabspecialisten, als je hun producten gebruikt. In hun fabriekshallen kunnen funderingsbalken immers onder arbovriendelijke omstandigheden gemaakt worden. Dus roepen zij de ministers Donner (Sociale Zaken) en Van der Hoeven (Economische Zaken) op prefab funderingen zo dwingend te gaan voorschrijven. Hun stelling dat het werken met prefab leidt tot arbovriendelijke omstandigheden, wordt in dezelfde krant in een artikel over de Eiffeltoren

prachtig ondersteund. In 1889 werd de Wereldtentoonstelling in Parijs gehouden. Die moest worden opgeluisterd met een meer dan 300 meter hoge, ijzeren toren. Hiervoor werd een prijsvraag uitgeschreven die door het team van Gustaf Eiffel met zijn inmiddels wereldberoemde ontwerp werd gewonnen. Op 26 januari 1887 startte de bouw, die iets meer dan twee jaar later, op 31 maart 1889, eindigde. De toren werd geprefabriceerd. In een fabriek werden door honderd werknemers moten van telkens 5 meter gebouwd. Deze werden met behulp van hydraulische vijzels en hijskranen door 132 medewerkers geassembleerd. Een werkmethode dus met oog voor goede arbeidsomstandigheden die

“
Twijfels of oproep
bij minister in goede
aarde zal vallen
”

bovendien snel en praktisch was. Bij de bouw van de 317 meter hoge Eiffeltoren viel slechts één dodelijk ongeval te betreuren. En dat was nota bene een werknemer die in zijn vrije tijd in de toren klauterde. Let wel: we hebben het over het einde van de negentiende eeuw. Er bestond nog geen 'Europese Richtlijn betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor tijdelijke en mobiele bouwplaatsen'. Pas ruim een eeuw later, toen deze richtlijn in werking trad, gold dat de opdrachtgever 'ervoor zorgt dat in de ontwerpfase

rekening wordt gehouden met de verplichtingen voor de arbeidsomstandigheden die gelden in de uitvoeringsfase'. Eiffel was met zijn toren de tijd dus al een heel eind vooruit. Een en ander staat in wrang contrast met de foto die op 21 december in Cobouw te zien was.

Illustratie: Len Munnik

'Happy Street voor de World Expo 2010 in Shanghai is bijna voltooid', stond boven de afbeelding. Ons Ministerie van Economische Zaken

is de opdrachtgever van dit Nederlandse paviljoen, dat ter gelegenheid van de komende wereldtentoonstelling gerealiseerd wordt. Te zien is een uiterst krakkemikkige steiger rond een praktisch gereed casco. Bij de wereldtentoonstelling in Parijs, meer dan een eeuw eerder, gaf men een demonstratie van technisch kunnen ten beste: mechanische hulpmiddelen werden ingezet om fysieke belasting te reduceren en door prefabricage werden de veiligheidsrisico aanzienlijk verlaagd.

Bedrogen

Wie verwacht dat in de eenentwintigste eeuw een zelfde ambitie bestaat, komt bedrogen uit. In Shanghai zal vast en zeker een fraai Nederlands paviljoen komen, maar een demonstratie van in de praktijk gebrachte 'algemene uitgangspunten inzake veiligheid en gezondheid bij het ontwerpen van een bouwwerk' is het zeker niet geworden. Jammer, want dergelijk voorbeeldgedrag verwacht ik eigenlijk wel van een ministerie. Dus heb ik zo mijn twijfels of de oproep van de vier betonfabrikanten bij minister Van der Hoeven van Economische Zaken in goede aarde zal vallen. Jammer, want prefabricage is wel degelijk een heel goede methode om de arbeidsomstandigheden in onze bedrijfstak te verbeteren.

Cor van den Berg
Veiligheidskundige bij
Aboma+ Keboma
Ede
www.aboma.nl

Minder risico door prefabricage

Vier betonleveranciers vragen bij het Ministerie van Economische Zaken aandacht voor de positieve bijdrage die prefabriceren op arbeidsomstandigheden heeft. Een goed voornemen, vindt Cor van den Berg, maar waarschijnlijk een eeuw te laat.

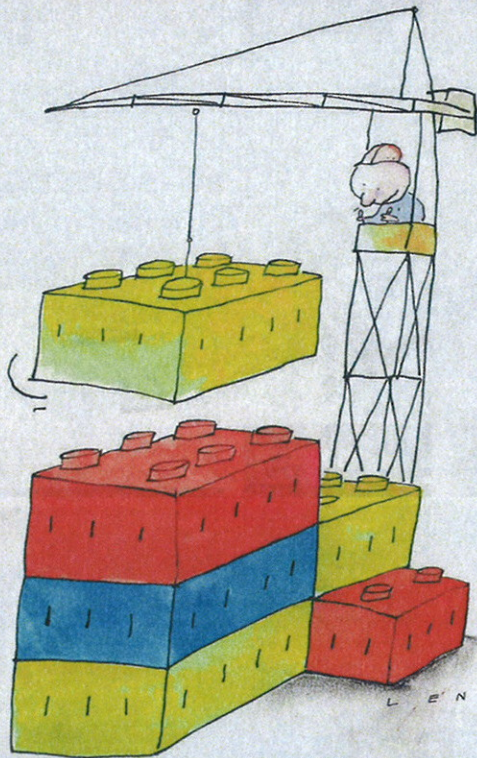
Gereven door een torenhoog ambitieniveau zou Gustaf Eiffel hier zeker oren naar hebben gehad toen hij in 1897 voor de World Expo in Parijs zijn Eiffeltoren ontwierp. Anno 2010 getuigt een foto van de bouw van het Nederlands paviljoen daarentegen van een ontbrekende belangstelling voor arbeidsomstandigheden bij het opdrachtgevende Ministerie van Economische Zaken. Het is een goed gebruik om een jaar met goede voornemens te beginnen. Een opvallende oproep hiertoe las ik in deze krant op 18 december. Vier betonfabrikanten stellen dat bouwvakkers bij het maken van funderingsbalken in de bouwput vaak blootgesteld worden aan slechte arbeidsomstandigheden. Onnodig, aldus deze prefabspecialisten, als je hun producten gebruikt. In hun fabriekshallen kunnen funderingsbalken immers onder arbovriendelijke omstandigheden gemaakt worden. Dus roepen zij de ministers Donner (Sociale Zaken) en Van der Hoeven (Economische Zaken) op prefab funderingen zo dwingend te gaan voorschrijven. Hun stelling dat het werken met prefab leidt tot arbovriendelijke omstandigheden, wordt in dezelfde krant in een artikel over de Eiffeltoren

prachtig ondersteund. In 1889 werd de Wereldtentoonstelling in Parijs gehouden. Die moest worden opgeluisterd met een meer dan 300 meter hoge, ijzeren toren. Hiervoor werd een prijsvraag uitgeschreven die door het team van Gustaf Eiffel met zijn inmiddels wereldberoemde ontwerp werd gewonnen. Op 26 januari 1887 startte de bouw, die iets meer dan twee jaar later, op 31 maart 1889, eindigde. De toren werd geprefabriceerd. In een fabriek werden door honderd werknemers moten van telkens 5 meter gebouwd. Deze werden met behulp van hydraulische vijzels en hijskranen door 132 medewerkers geassembleerd. Een werkmethode dus met oog voor goede arbeidsomstandigheden die

“
Twijfels of oproep
bij minister in goede
aarde zal vallen
”

bovendien snel en praktisch was. Bij de bouw van de 317 meter hoge Eiffeltoren viel slechts één dodelijk ongeval te betreuren. En dat was nota bene een werknemer die in zijn vrije tijd in de toren klauterde. Let wel: we hebben het over het einde van de negentiende eeuw. Er bestond nog geen 'Europese Richtlijn betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor tijdelijke en mobiele bouwplaatsen'. Pas ruim een eeuw later, toen deze richtlijn in werking trad, gold dat de opdrachtgever 'ervoor zorgt dat in de ontwerpfase

rekening wordt gehouden met de verplichtingen voor de arbeidsomstandigheden die gelden in de uitvoeringsfase'. Eiffel was met zijn toren de tijd dus al een heel eind vooruit. Een en ander staat in wrang contrast met de foto die op 21 december in Cobouw te zien was.

Illustratie: Len Munnik

'Happy Street voor de World Expo 2010 in Shanghai is bijna voltooid', stond boven de afbeelding. Ons Ministerie van Economische Zaken

is de opdrachtgever van dit Nederlandse paviljoen, dat ter gelegenheid van de komende wereldtentoonstelling gerealiseerd wordt. Te zien is een uiterst krakkemikkige steiger rond een praktisch gereed casco. Bij de wereldtentoonstelling in Parijs, meer dan een eeuw eerder, gaf men een demonstratie van technisch kunnen ten beste: mechanische hulpmiddelen werden ingezet om fysieke belasting te reduceren en door prefabricage werden de veiligheidsrisico aanzienlijk verlaagd.

Bedrogen

Wie verwacht dat in de eenentwintigste eeuw een zelfde ambitie bestaat, komt bedrogen uit. In Shanghai zal vast en zeker een fraai Nederlands paviljoen komen, maar een demonstratie van in de praktijk gebrachte 'algemene uitgangspunten inzake veiligheid en gezondheid bij het ontwerpen van een bouwwerk' is het zeker niet geworden. Jammer, want dergelijk voorbeeldgedrag verwacht ik eigenlijk wel van een ministerie.

Dus heb ik zo mijn twijfels of de oproep van de vier betonfabrikanten bij minister Van der Hoeven van Economische Zaken in goede aarde zal vallen. Jammer, want prefabricage is wel degelijk een heel goede methode om de arbeidsomstandigheden in onze bedrijfstak te verbeteren.

Cor van den Berg
Veiligheidskundige bij
Aboma+ Keboma
Ede
www.aboma.nl